

Marleen Josefa-van der Waal

Marleen Josefa-van der Waal is in 1979 uit Nederland naar de Antillen geëmigreerd met haar man Rudolf en in 1983 op Curaçao komen wonen, na 4 jaar op Aruba te hebben gewoond. Op Aruba was zij met enige buurvrouwen op een gym begonnen en ook jogde zij soms kleine rondjes bij de POVA.

Nadat zij op Curaçao was aangekomen heeft zij eerst ± een jaar getraind bij Athletic Health Center, om later over te stappen naar Geoffrey's gym aan de Rooseveltweg, wat dichterbij huis was.

Bij Geoffrey's gym begonnen zij 's morgens voor de les eerst een stukje van 2,5 km te

joggen.

Later begon zij de afstand op en neer te lopen en steeds verder uit te breiden.

Hoe en wanneer ik bij de Road Runners Club Korsou verzeild ben geraakt kan ik mij niet meer herinneren. Wel weet ik dat de eerste loop waaraan ik heb deelgenomen de Refineria Isla Loop was, die eindigde bij Vaersenbaai. Ik kan me ook niet herinneren vanaf wanneer ik lid ben geworden en wanneer ik ben begonnen om de trainen op de donderdagavonden,

In de beginfase had ik niet veel vertrouwen in mijn capaciteiten als looper. Ik deed gewoon voor de fun mee, tot op het moment dat ik, net voor de finish van de Schottegatloop op het veld van het RIF stadion ingehaald werd

door Ellen Hellburg, die vervolgens 3e in onze categorie werd. Toen dacht ik SUGGAR !!!! als ik nog even gas had gegeven zou ik 3e zijn geweest en vanaf dat moment ben ik meer competitief aan de races mee gaan doen.

Ik had enige rivalen die ik absoluut nooit voorbij kon komen, zoals Giény Nieuwenhuizen, Jantje Slange, Alexandra de Snow, maar ik was zeker niet de slechtste in mijn tijd.

Ik weet niet goed wat mijn beste tijd ooit is geweest. Jammer dat de oude tijden niet ook op de website staan, maar ik herinner mij dat ik ooit een FATUM loop in 52 minuten heb gelopen, maar daar zijn helaas geen bewijzen van, omdat toen vanwege de zware regenval de tijden niet geregistreerd konden worden.

Ik kan mij herinneren dat ik bij die loop vlak na de start Anneke Mostertman al ver vóór mij zag lopen op de Schout bij Nacht Doormanweg en ik dacht: "die zien we nooit meer terug".

Maar wat schetste mijn verbazing; ter hoogte van het Princes Beach Hotel liep ik haar weer voorbij.

Ik vond de sfeer bij de verschillende races altijd heel gezellig. Je kende indertijd veel mensen.

Ook op de trainingen was de sfeer heel leuk en ik herinner me heel veel leuke momenten.

- Happy hours ter ere van iemands verjaardag

- Feestjes bij Anneke Mostertman thuis en ook bij Coby en Wim Bussum op Jan Sofat.
- Feestjes in hoffies.
- Een door Dominique georganiseerde excursie over de vlakte van Hato, met bezoek aan onderaards meer en grotten en vreemde kuil met daarna barbecue met muziek op Daaibooibaai.
- Ontzettend veel leuke wedstrijden en fun runs. Te veel om op te noemen.

Aparte dingen die ik mij kan herinneren:

- Er deed ooit een blinde meneer mee aan een of meerdere lopen. Hij werd begeleid door een fietser voor hem, die een soort stokje boven zijn bagagedrager had, waaraan de man zich kon oriënteren.
- Er heeft ooit iemand aan een loop meegedaan op houten Hollandsche klompen.
- Tito Libert liep vroeger altijd op blote voeten, zelfs de Schottegatloop.

Ik ben pas veel later met de dinsdaggroep gaan meetrainen, in de tijd van Monique, omdat ik daarvoor mij meer bezighield met aerobics en later werkte.

Ik liep wel 's morgens op mezelf 2 tot 3 keer per week 6 km en in het weekend 10 km.

Toen ik ook aan triatlons ging deelnemen ging ik ook op maandagavond zwemmen met de groep op Boka en op woensdagmiddag fietsen (triatlontraject van Boka). Daarbij deed ik altijd aan aerobics. Ik zat verschillende malen in de aerobics teams die shows gaven na de Fatum Loop op Mambo, waardoor ik dan niet aan de Fatumloop kon deelnemen.

Als lid van de RRCK heb ik ook een korte tijd in het bestuur van de club gezeten als secretaris.

Hierna ben ik gebleven met de taak van het broodjes maken voor de helpers na de wedstrijden en het maken van de snacks voor de moddercross.

De dames die fruit plachten uit te delen na de wedstrijden noemen mij "broodje".
Ik heb mijn tijd bij de Road Runners Club

Korsou altijd zeer plezierig gevonden en ik heb veel waardering voor de mensen die in mijn tijd de pilaren van de Club waren, met name:

- Harold Westerhof
- Ronald Liew-Sjong
- Rika Genaro
- Ellen Hellburg

En vele anderen die zich jarenlang voor de club hebben ingezet met verschillende taken. De lopen waren altijd op en top georganiseerd.